

at vi skal straffe og straffe og straffe, det er ikke en retorik, der er opfundet hos os. Beklager, det må jeg så sige til Dansk Folkepartis ordfører.

Men jeg vil bestemt ikke afvise, og det har vi også haft i nogle tidligere forslag om praktikpladser, at man gik ind og gav en økonomisk præmiering, men det må jeg konstatere at der vist heller ikke var flertal for dengang. Men det kunne netop være det, der fik noget af det til at glide ned hos nogle af de små mestre.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Jeg er sådan set ligeglad med, hvem der har sagt hvad hvornår og hvorfor og hvordan og alt det der; det er jeg helt ligeglad med. Jeg vil bare have et fuldstændig konkret bud på, hvad Socialdemokraterne vil, for alle de der ord er bare fine ord. Vi kommer da i det mindste med et forslag. Så kan man bryde sig om det eller ej, men vi kommer med et forslag. Så hvad har Socialdemokraterne i lommen? Er der noget, som vi nu kan få løftet sløret for?

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Jeg mener rent faktisk, at jeg svarede fru Louise Frevert i sidste runde, men jeg vil så sige, at eksempelvis i 1998 var der en praktikpladspræmiering, og på daværende tidspunkt var der 35.000 praktikpladser. I dag er der 28.000 eller 29.000. Det kunne jo rent faktisk være et glimrende instrument, som man også kunne bruge i denne her forbindelse. Men det har man åbenbart ikke ønsket at gøre. Man gør rent faktisk ikke noget som helst.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Louise Frevert som ordfører.

Kl. 20.00

Louise Frevert (DF):

Lad os starte med at slå fast, at vi alle sammen er klar over, at erhvervsuddannelser er et område, der skal gøres en hel del ud af, idet der alt for længe har været en, hvad jeg vil kalde akademisering af de unge mennesker, hvor det har været mere comme il faut at tage en gymnasial uddannelse end en erhvervsuddannelse.

Det skal heller ikke være nogen hemmelighed, at Dansk Folkeparti har været blandt dem, som har talt varmt for, at man skulle optimere kendskabet til hhx og htx, for man skal være opmærksom på, at der er mange i det gymnasiale

uddannelsessystem, som i virkeligheden ikke hører til der, men ville kunne bruge deres evner meget bedre – ti-fold mere – hvis de tog en erhvervsuddannelse.

Vi er med i denne aftale om erhvervsskolerne i den faste overbevisning, at det er ved at være på tide at få ryddet op.

Der har været en rumlen over, at man vil, hvad jeg vil kalde omlægge en del af skolepraktikken, men jeg anser det for at være en helt ansvarlig disposition, idet hele problemstillingen omkring skolepraktikken jo »kun« uden at forklejne nogen drejer sig om 10 pct. af alle unge, der bliver uddannet i erhvervsskolesystemet. Sådan er det jo altid, når man laver ting om: Menneskets natur bryder sig ikke om forandring, vi føler os mest trygge ved det kendte.

En af intentionerne i dette forslag har været, at eleverne, der bliver uddannet i skolepraktikordningen, skal kunne opnå samme beskæftigelsesfrekvens som elever, der er uddannet i en ordinær uddannelsesaftale. Det har jo ikke været tilfældet hidtil.

Der har været uddannelser, hvor der har været en høj beskæftigelse, selv om det har været unge mennesker i skolepraktik, men der har så sandelig også været uddannelser, hvor man efter min bedste overbevisning har brugt skolepraktikken som en form for opbevaring, fordi man ikke har vidst, hvad man skulle gøre ved de unge mennesker.

Dette tror jeg at der bliver dæmmet op for nu ved at få arbejdsgiverne bedre på banen. Det næste spørgsmål vil så blive: Hvordan får man det?

Det er et spørgsmål om holdningsændring.

Hvis erhvervslederne vil have unge mennesker, der er gearet til lige netop deres firma, er de også nødt til selv at være aktive medspillere. Desuden skal det jo ikke kun gå ud over arbejdsgiverne. Tværtimod skal de unge mennesker vænne sig til, at det kræver mobilitet både fagligt og geografisk at få en uddannelse nu om stunder.

EMMA-kriterierne er et væsentligt punkt i denne aftale, og vi skal væk fra tanken om, at uddannelsesstedet skal ligge lige rundt om hjørnet. Eleverne skal derfor reagere aktivt på tilbudte praktikpladser, som eleverne har adgang til med det gennemførte grundforløb, uanset hvor praktikpladsen findes.

Hvis dette ikke fører til indgåelse af uddannelsesaftale, skal det unge menneske reagere på tilbudte praktikpladser, som eleven har adgang